

به نام حضرت دوست که هر چه داریم از رحمت اوست و هر آنچه که نداریم از حکمتش

با سلام

سلامی به گرمی دستان پر مهر و قلبهای پر محبت و عاشق تمامی کسانی که معنی حقیقی زندگی را دریافته اند و برای رسیدن به هدف والای خویش هیچ مانعی را سد راه خویش نمی بینند و دست از تلاش و تکاپو بر نمی دارند. آری، آری از آنهایی می گویم که امروز در کنار یکدیگر جمع شده اند تا به دیگران اثبات کنند که ما می توانیم.

از آنهایی که با وجود تمام سختی ها و مشکلات پله های ترقی و پیشرفت را با گام هایی پولادین و سرشار از عشق طی می کنند. آنهایی که بی مهری ها و عدم توجه دیگران هرگز نتوانست در قلب عاشق آنها رسوخ کند و آنها را از تلاش باز دارد.

آری، من نیز خود یکی از آنها هستم. یکی از آنهایی که آمده ایم تا به هم آنهایی که ما را نادیده گرفته اند و توانمندیهای ما را تکذیب می کنند، به هم آنهایی که فکر می کنند ضعف جسمانی مانع از تلاش و تکاپو می شود، به همه آنهایی که قلب کوچک ما را می شکنند. به همه، به همه ثابت کنیم که ما می توانیم. آری ما می توانیم...

اصلاً چرا نتوانیم؟ ما می توانیم آری ما می توانیم.

می توانیم باشیم، می توانیم قله های پیشرفت را طی کنیم و به همگان ثابت کنیم که ما هستیم. ما هستیم و می توانیم این بودن را به دیگران نشان دهیم.

آری می شود، می شود و می توانیم...

اما این را هم به هم بگویم که ما را نادیده گرفتند بگویم:

بودیم و کسی پاس نمی داشت که هستیم      باشد که نباشیم و بدانند که هستیم

حال می خواهیم بگویم دوستان عزیزم، اگر دیگران توانمندیهای ما را قبول ندارند، اگر دیگران با بی مهربی با ما برخورد می کنند، اگر دیگران ما را طرد می کنند، بیایید قول بدهیم که هرگز یکدیگر را تنها نگذاریم و دستان گرم و پر مهر یکدیگر را بفشاریم و دست اندر دست هم به همه ثابت کنیم که ما هستیم. ما حق زندگی داریم... ما می توانیم.

ما در کنار هم هستیم و این مفهوم، مفهومی بزرگ و زیباست.

صرف بودن مهم نیست... چگونه بودت مهم است! آری چقدر زندگی کردن مهم نیست مهم چگونه زندگی کردن است.

زندگی کردن آن است که مانند عقاب زندگی کنیم نه مانند یک کرکس!

پس بیایید پرواز کنیم... پرواز به سوی هدف، هدفی که برای آن زندگی می کنیم... هدفی که مفهوم والای زندگیست. هدفی که بودن ما را اثبات می کند.

بیایید باشیم و ثابت کنیم که هستیم و این را هم بگویم ای همگسانی که ما را نادیده گرفته اید، چشمان خود را باز کنید! چشمان خود را باز کنید و ببینید که ما هستیم. ما دست در دست هم پرواز خواهیم کرد.

منتظر باشید، منتظر باشید!... پرواز نزدیک است!

آری پرواز؛ همه می توانند با نیروی عشق و پشتکار پرواز کنند و به آسمان و اوج برسند، اما... با بال شکسته پر گشودن هنر است!

زندگی صحنه یکتای هنرمندی ماست

هر کسی نغمه خود خواند و از صحنه رود

صحنه پیوسته بجاست

خرم آن نغمه که مردم بسپارند به یاد

از دل نوشته های:

سیده فاطمه میرباقری (یک تالاسمی)

{loadposition share}

